

ikke absolut afgøre, hvor meget Kommunalbestyrelserne vil yde. Det forekommer mig dog, at det er et Beløb, som er finansielt overkommeligt og forsvarligt, og jeg tror, det vil blive vanskeligt at naa et for de gamle tilfredsstillende Resultat for et mindre Beløb, medmindre man fuldt ud vil ødelægge det Princip, som er nedlagt i den bestaaende Aldersrentelov, og skære for meget af Toppen af. Det forekommer mig, at for de ærede Medlemmer her i Tinget, som undertiden har talt om, at Aldersrentelovens Beløb maatte gaa op til et Beløb paa ca. 80 Mill. Kr., maatte det være en Glæde at stemme for de Ændringsforslag, som Flertallet her har stillet, da de ligger under det Beløb.

Jeg skal da slutte med at anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, for vi tror fra mit Partis Side, at de bedst formaar at løse det Spørgsmaal paa en saadan Maade, at man opnaar ogsaa det, som man fra de to andre Partiers Ordførere har ønsket, at skabe Ro og Tilfredshed for de gamle. Vi tror, at vi her skaffer det indenfor en økonomisk Ramme, som er forsvarlig for vort Samfund.

Ordføreren (Holger Larsen): Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Kragh takker jeg Guderne for, at jeg aldrig har været Indenrigsminister, for det synes jo, som om det ærede Medlem føler sig mere opfordret til at levere — jeg ved ikke, om det er parlamentarisk at bruge det Ord, men jeg vover det — Øretæver ud til den nuværende Indenrigsminister i Stedet for at behandle Ændringsforslaget ud fra et sagligt Synspunkt. Og nu forekommer det mig, at er der nogen, der er uberettiget til at hovere over den nuværende Indenrigsminister, saa er det da vist det ærede Medlem Hr. Kragh. Det ærede Medlem siger, at den højtærede Indenrigsminister har forelagt et Forslag, som udvider Kredsen af Aldersrentenydere saaledes, at det er finansielt umuligt. Den højtærede Indenrigsminister forelagde et Forslag, hvorefter man i København kunde give et Ægtepar 1 080 Kr., i de øvrige Købstæder, Marstal o. s. v. 900 Kr. og paa Landet 720 Kr.; men jeg staar her med et Forslag, som det ærede Medlem Hr. Kragh i sin Egenskab af Indenrigsminister i sin Tid forelagde, og dér var Taksterne for Københavns Vedkommende de samme, 1 080 Kr., men for Provinsbyernes Vedkommende 960 Kr., og for Landets Vedkommende var der 3 Satser, hvoraf den ene var paa 840 Kr. Den nuværende højtærede Indenrigs-

minister har altsaa strakt en Haand ud til det ærede Medlem og er gaaet en Mellemvej, har taget lidt lavere Takster for Købstæderne og har taget den mellemste Takst for Landkommunerne. Jeg tror, man vil indrømme, at naar et saadant Forslag skulde forelægges her, maatte det kunne ske med en vis Styrke, naar man i nogen Grad fulgte de Tal, som det ærede Medlem Hr. Kragh selv i sin Tid som Indenrigsminister har foreslaaet, og det ikke i en finansielt set rigere Tid for det danske Samfund, men i en lige saa fattig Tid som den nuværende.

Og naar det ærede Medlem hoverer over, at den højtærede Indenrigsminister ved at udvide Taksterne kommer betydeligt højere op, maa jeg erindre det ærede Medlem om, at der i sin Tid i hans Forslag var Fradragsregler af den Beskaffenhed, at man fradrog langt mere end i det nuværende Forslag. Det ærede Medlem gav ikke alene Halvdelen af Indtægten fri, men det ærede Medlem foreslog derudover at lægge 200 Kr. til, altsaa først Halvdelen af Indtægten og saa yderligere 200 Kr. Det vil sige, at man for Københavns Vedkommende havde et fradragsfrit Beløb paa 740 Kr. Nu kan det ærede Medlem jo aldrig saa meget tale om en Trappeskala, saa tror jeg dog, han maa erkende, at saa galt er dog ikke det nuværende Flertals Forslag, naar vi nøjes med at foreslaa et fradragsfrit Beløb for Københavns Vedkommende paa 299 Kr. Men dette store Fradragsbeløb havde tillige den Virkning, at det ærede Medlem vilde bringe Folk ind under Aldersrenteloven, som var langt højere oppe i Indtægt og Formue, end Tilfældet er efter den nuværende Lov. Og naar det ærede Medlem maatte nøjes med mindre Formuer og mindre Indtægter og mindre fradragsfrit Beløb, tror jeg, han skal være noget varsom med at haane sin Efterfølger. Jeg tror i det hele taget, det vilde være heldigt for Arbejdet i dette høje Ting, om der sad færre forhenværende Ministre, for de synes at have vanskeligt ved at tilgive de nu siddende Ministre, ligegyldigt paa hvilken Plads de sidder.

Det ærede Medlem talte ogsaa, og der kommer Haan i Stemmen, naar han taler derom, om de obligatoriske Ydelser af Brændsel . . .

Første Næstformand (Klaus Berntsen): „Haan“ er ikke noget heldigt Udtryk.

Ordføreren (Holger Larsen): Jeg beder Formanden undskylde, jeg skal vælge et bedre. Men der var altsaa Styrke i Stemmen,